

Gråtruten Oscar fikar efter fisk i ”Feskekörka”

Oscar väntar tålmodigt på att få en godsak av fiskhandlaren Lars-Christer

Gråtruten Oscar är ett födgeni. För många år sedan glurade han ut att de verkliga läckerbitarna fanns inne i Feskekörkan i Göteborg. Hur han kom på det är höljt i dunkel. Fram till dess hade han ofta hållit till i Fiskhamnen tillsammans med sina artfränder och där hoppats kunna sno åt sig en och annan bit rens. Varje gång det hälldes ut en spann fiskhuvuden, ben och dylikt fick han dock slåss om maten i konkurrens med sina trutkompisar.

Oscar var den ende som kom på idén med Feskekörkan. Här var det lite enklare och inte så bråkigt. Sedan han kom på idén styr han kosan hit nästan dagligen – det är nu säkert tio år sen han började tiggas godsaker vid entrén här. Bästa tiden, har han kommit på, är strax före öppningsdags som är klockan 10. Alltså står han vid ingången vid 9:30-tiden, men inte söndagar och måndagar då det är stängt och således inte lönt att knacka på. Men det är klart att Fiskhamnen duger gott också, emellanåt.

Lite nervöst är det dock att stå vid entrén strax innan de öppnar. Folk som missat att Feskekörkan inte öppnar förrän klockan 10 kommer ju ideligen och stör, rycker i dörren och får vända om med ogjort ärende.

Då springer Oscar iväg en bit bort eller flyger upp på ett tak i närheten och väntar på ett bättre tillfälle att få sig en läckerbit.

Det är inte vem som helst där inne som får sticka till Oscar en delikatess – nåja Oscar är egentligen inte kräsen och tar det som bjuds – men det är bara Lars-Christer som duger. När någon annan öppnar dörren på glänt och sträcker fram något så sticker Oscar snabbt iväg en bra bit. Men när det är Lars-Christer, då står han snällt kvar och äter upp.

IBland försöker Oscar också få lite gott på eftermiddagen. Då vankar han av och an utanför entrén ”som en gammal gubbe”, enligt Lars-Christer. Och då kan han ha med någon kompis som står avvaktande på behörigt avstånd.

Oscar är en kändis i Feskekörkan och bland kunderna. Han har deras sympati. För en tid sedan köpte en stamkund två räkmackor – den ena bjöd han Oscar på. Men är Oscar verkligen en han – ingen vet. Någon inne i Feskekörkan tyckte i alla fall att han såg ut som om han borde heta Oscar.

Text och foto: Hans Falklind